

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

Υπό ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΣΦΗΚΑ

πρωτοψάλτου συνοδεία ίσοκρατήματος

Μισθιτό Ποιητικό - Νέα Μονή Χίου

Φωτογραφία: Γ. Απορράκοπουλος

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

Υπό ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΣΦΗΚΑ
πρωτοψάλτου συνοδεία ίσοκρατήματος

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΦΗΚΑΣ

ΜΕΡΟΣ 1ον

1. ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΩΝ
(Γ. Ραιδεστινού)
2. ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ ΑΡΓΟΝ Β' ΗΧΟΥ
(Τακώβου, Πρωτοψάλτου)
3. ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΟΥ "ΘΕΟΤΟΚΕ ΠΑΡΘΕΝΕ"
(Π. Μπερεκέτου)

ΜΕΡΟΣ 2ον

1. ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ "ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Ο ΧΟΡΟΣ"
(Γ. Βινάκη)
2. "ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ - ΔΥΝΑΜΙΣ"
(Νηλέως Καμαράδου)
3. ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ Α' ΗΧΟΥ
(Γ. Βινάκη)

Κάθε μουσική πού γράφεται με έμπνευση και έκτελείται σωστά, άδιαφορο ποιό είναι τό είδος, ή προέλευση τοπικά ή χρονικά, η τό ίδιαίτερο χωρά της διωρίζει στον άποροτή της την ήδυτη χαρά και δύναμη κάποιας άνωτερης πνευματικής κατάπτωσης.

Η γλώσσα τόνων άγγελον, όπως έχει αποκληθεί η Μουσική, είναι, γιά τον παραπάνω λόγο, έξι ίσου ποθητή και σεβαστή σ' όλες τις μορφές της, άφον και είναι, γιά τον καλλιεργημένο πρό παντού, άνθρωπο, ή πιο γνήσια και αυτόνομη ίσως, έκφραση τού συννασθήματός του.

Ίδιουμορφο πράγματι ιδίωμα της Αγγελικής τούτης Γλώσσας είναι και ή Βυζαντινή Εκκλησιαστική Μουσική. Γεννημένη στήν κοιτίδα της ανατολής τού Έλληνοχροιστιανικού φωτός, άπό τήν έποχη πού έκεινο πρωτόφερε στό κόσμο, δέθηκε στό πέρασμα τών αιώνων με τή μεγαλουργική πνοή και μοιδά τού Έλληνοιμού, πού τήν έδωσε όλο τό πάθος και τήν έμφραση τής λεπταίσθητης τέχνης τού Ιωνικού του κυρίως στοιχείου. Ύμνησε τό Θεό στούς Ναούς τής Βασιλευούσας και σ' όλη τήν άχανή έπταση τού Βυζαντινού Κράτους, συντροφεύοντας στήν κάθε ίστορική του ώρα ένα πολύπλαθο Λαό, έπει έντεκα όλούληρους αιώνες. Έμελψε σέ μοναστήρια, κάστρα και παλάτια και ταπεινές παρθένες μά και Αύτοκράτορες τής έγραψαν άθανατους στίχους γιά νά τούς τραγούδηση.

Σήμερα, άφον, ως άλλημινή-έμπνευσμένη και σωστή μουσική, ζει έχοι από τή θρήνη και φθορά τού χρόνου.

μάς ξανάφεται (και ίσως θάπτετε νά συνυπάρξει κάπου μέσα μας) μέ τήν άξειπανη οντως προσπάθεια μερικών άξιων έκτελεστών της, πού, ξεθάβιοντάς την άπό τήν παραποτηση ή τήν παρεξηγητική άγνωμα, τήν ξαναφέρουν στή μνήμη τής Έλληνοχροιστιανικής ψυχής, φέροντας συνχρόνως στό φάς παληές ώραίες συνθέσεις της και σήμεραστους ή λησμονημένους δασκάλους της.

Ο ο. Λεωνίδας Σφήρας πού τήν διδάχτηρε άπό τά παιδικά του βήματα στή Χίο, ή όποια μαζύ και μέ άλλα ίσως υποσά τού Άνατολικού Αιγαίου γνώρισε μά έχωρη άνθηση της κάτω άπό τήν ασβεστη πάντα έπιφροη τής Κωνσταντινουπολίτικης σκυτάλης και στά σκοτεινά χρόνια τής Τουρκοκρατίας και μετέπειτα, μάς χαρίζει τώρα τόν έχοι Γ. Ραιδεστινό, τόν Νηλέα Καμαράδο, τόν Τάκωβο, μέσ' άπό τά μαθήματα τού έγκρατέστατου Χιώτη δασκάλου τον Γεωργίου Βινάκη (1868 - 1939) πού θεωρείται ο αύθεντικότερος ίσως μαθητής τού Ραιδεστινού, και πού ύπηρξε πρωτοψάλτης μέχρι τό 1912 στήν Κωνσταντινούπολη και μετά στόν Μητροπολιτικό Ναό τής Χίου.

Μέ τήν προσπάθεια του αυτή (πού, έκτός τών άλλων, έχει και άγνωρωπιστικά κίνητρα, διότι τόν δίσκο τούτο δώρισε μέ συμβολαιογραφική πράξη στό γνωστό φιλανθρωπικό Σωματείο τών Αθηνών «Ο Αγιος Αύγουστον» ύπερ τών σκοπών του, τή βελτίωση δηλ., τών έγκλιματικών παιδιών), μάς ξαναθυμίζει λίγα άκομα πετράδια άπό τό απέραντο ψηφιδωτό τής Έθνους μας παράδοσης.

ΔΙΑΣΕΣΗ
ΕΙΔΙΚΩΝ
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ

◆
Αριστερού 130
176 72 Καλλιθέα
Τηλ.: 9590329
9520744

Επανήλθος

MT 3870

Made and Printed in Greece by Columbia - EMI Greece S.A. 256 452

